

[Chr. Christensen]

te forslag til ændring af lov om styrelsen af de højere uddannelsesinstitutioner med henblik på en ændring vedrørende studienævn og studienævns kompetence samt nedlæggelse af centralstudienævne. Det er altså ikke en ny tanke, men en tanke, som vi med glæde konstaterer vinder større og større gehør.

Begrundelsen for forslaget dengang var frygten for niveausænkning, den manglende alsidighed i undervisningen og den tiltagende politisering af undervisningen. I et senere fremsat forslag til folketingsbeslutning af oktober 1975, hvor desuden venstre og de konservative var medforslagsstillere, foreslog vi derudover ændring af valgregler og tilskudsordninger for de studerendes forsamlinger i retning af at sikre mindretallene rimelige vilkår, men kun ændringen af tilskudsordningen blev gennemført her i tinget.

I maj 1976 gav vi igen her i tinget sammen med et flertal udtryk for, at styrelsesloven ikke fungerede tilfredsstillende, og på den baggrund gav vi tilslutning til at nedsætte det hurtigtarbejdende rektorudvalg, hvis opgave bl. a. var at vurdere den nugældende styrelseslov og komme med forslag til ændringer af den. Det var vor opfattelse, at det nedsatte rektorudvalg udførte et virkelig godt stykke arbejde, der med de ændringsforslag, mindretallet stillede, lå tæt på vore synspunkter. Det er derfor ganske naturligt, at disse mindretalsforslag ligger til grund for det her fremsatte lovforslag.

Målsætningen med det lovforslag, der nu ligger, er for vores vedkommende først og fremmest at styrke de højere læreanstalters faglige niveau. Man kan vel sige det sådan, at skal vi genskabe det faglige niveau, vore højere læreanstalter havde før 1970, er det absolut nødvendigt at ændre kompetenceforholdene mellem studienævne og centralstudienævne på den ene side og de højere styrende organer på den anden side i retning af større indflydelse til fastansatte lærere, professorer og rektorer. Desuden vil det være ønskeligt at opnå en effektivisering af forretningsgangen på læreanstalter, så at der spildes færre timer ved overflødige møder. Endelig er det også nødvendigt at hindre eller vanskeliggøre forskellige former for politisk misbrug og overgreb ved hjælp af den nugældende styrelsesordning.

Det er efter kristeligt folkepartis opfattelse godt, at de uddannelsessøgende har fået

medbestemmelse på vore læreanstalter, fordi medbestemmelse normalt trækker større ansvarsfølelse med sig fra de engageredes side. Men når dette er sagt, så vil jeg også godt sige, at vi ikke er overbeviste om, at det er i de uddannelsessøgendes og samfundets interesse, at de uddannelsessøgende i de organer, der fastlægger form, omfang og indhold af studier og eksaminer, skal pålægges ansvaret for selv at fastsætte de krav, de skal honorere til eksamen. De unge studerende er i en presset situation økonomisk og tidsmæssigt, og dette kan give modstående synspunkter mellem de studerende, lærerne og det omgivende samfund, hvilket kan være meget uheldigt.

Skal vi fastholde det høje faglige niveau, og det skal vi, så er det nødvendigt med en omlægning af kompetenceforholdene, som jeg sagde før, i retning af større indflydelse til undervisningsanstaltens lærere og ledelse med hensyn til uddannelsernes målsætning, indhold, omfang og eksamensafholdelse. Jeg tror, at det fremsatte forslag kan bidrage hertil.

Når to partier indgår i et regeringssamarbejde for at gennemføre nogle bestemte målsætninger, er det naturligt, når disse partier bygger på et helt forskelligt grundlag, at det enkelte parti kan være nødt til at henlægge bestemte opgaver, så længe dette samarbejde vedvarer. Det er en ærlig og redelig sag. Det er derfor skuffende, når venstres repræsentant her nu afviser det forslag, der ligger her. Jeg vil tillade mig at tro, at det var en fortællelse. Jeg tror, folkestyret vil være bedst tjent med, om man redeligt og ærligt vedstod over for befolkningen, at man har indgået et forlig, der medfører de og de forpligtelser – i denne sag en forpligtelse til ikke at fremme forslag, som det andet parti ikke kan fremme. Jeg går ud fra, at venstre ikke har skiftet holdning med hensyn til dette forslag, men stadig væk står bag det, og at afvisningen skal opfattes på den måde, at det er på grund af regeringens aftaler, det ikke kan støttes på nuværende tidspunkt fra venstre.

Vi er tilhængere af, at de højere læreanstalter bevarer deres selvstyre. Da det af fremskridtspartiet fremsatte forslag til forbedring af styrelsen af universiteter m. v. angriber dette selvstyre, kan vi ikke medvirke til dette forslags gennemførelse.

Alfred Hansen (DR):